

PLAVANJE PROTI KORUPCIJSKEMU TOKU

BOGOMIR ŠTEFANIČ ML.

Če je kaj naznamovalo dneve, odkar je izšla prejšnja številka *Družine*, je to (poleg razglasitve neodvisnosti Kosova severa) obsežna preiskava policije in tožilstva zaradi sumov korupcije in gospodarskega kriminala v poslovanju velikih podjetij iz t.i. gradbenega lobbyja. Podobe vplivnih, premožnih, nagrajevanih in še kako drugače priznanih podjetnikov, kako stopajo iz policijske „marice“ in šele kakšen dan, dva pozneje odhajajo iz policijskega pridržanja, bodo nedvomno postale antologiske, saj je tako obsežna kriminalistično-tožilska akcija, ki bi segla tako „visoko“, novost brez primere — novost, ki je, kot poudarjajo novinarski kolegi, pokazala, da tudi v Sloveniji ni več „nedotakljivih“ in da pojem enakosti pred zakonom z njo dobiva drugačno (končno pravo?) vsebino.

Da je gospodarski kriminal zlasti v njegovi koruptivni obliki — navsezadnje je povod za odmevne aretacije predvsem posel, pri katerem se je pri javnem naročniku „lobiralo“ s pomočjo ponujanja/jemanja daril — žgoče vprašanje slovenskega včeraj in danes, je bolj ali manj jasno. Že mnenjske raziskave kažejo, da je javnost za ta vprašanja izredno občutljiva, da sicer posamezniki v veliki večini z različnimi oblikami korupcije niso imeli bližnjih srečanj, da pa predvsem na podlagi medijskih objav sodijo o njeni veliki razširjenosti.

Morda Cerkev temu vprašanju na prvi pogled ni dala posebne pozornosti, ni pa res, da bi se mu v zadnjih letih popolnoma izognila. Spomnimo se samo pastirskega pisma za postni čas, ki so ga slovenski škofje na vernike in vse ljudi dobre volje naslovili leta 2001. Takrat so med „sovražniki“ družbenega in gospodarskega na-predka oziroma demokracije nasploh izrecno navedli prav korupcijo, torej način poslovanja in delovanja, v katerem imajo prednost tisti, ki več plačajo ali imajo boljše zveze. Po besedah škofov nobeno področje ni imuno za ta pojav, v posebni nevarnosti, da običi v koruptivnem primežu pri sklepanju poslov in pogodb, pa je gospodarstvo, ko dobi neko podjetje posel ali naročilo le, če odšteje podkupnino ali če lastnik pripada isti politični opciji; ko ni pomembno, kdo je

najboljši ponudnik ali kakšna je kakovost njegovih storitev, ampak so pomembni drugi interesi in postranski dobitek.

Škofje so v postu pred šestimi leti ugotavljali, da je zaradi negativnih učinkov na celotno družbo takšne pojave treba raziskovati in sodno strogo kaznovati, kar kažejo zgledi iz razvitih demokracij. Dotedanja slovenska praksa pa je ponujala praktično ničelnih izplen in tako ustvarjala vtis, da pri nas ni podkupovanja in da ni treba imeti zvez, da gredo postopki, zadeve in posli naprej. Toda, kot so zapisali škofje, „dobre zveze“ so se razpasle že v prejšnjem režimu in bati se je, da smo se na sistem ‚protiuslug‘ tako navadili, da se niti več prav ne zavedamo, kako je korupcija pogubna za zdravo demokratično življenje in uspešne poslovne odnose“.

„Država, kjer je zakonodaja marsikje pomanjkljiva, kjer obstajajo monopolji, kjer se bohoti birokracija, kjer ni učinkovitega nadzora nad delovanjem oblasti in kjer se javna občila vedejo hlapčevsko do centrov finančne in politične moći in oblasti, ima korupcija ugodna tla za svoj razcvet,“ so leta 2001 kritično ugotavljali slovenski škofje, pri tem pa opogumljali zlasti verne ljudi, naj bodo pripravljeni plavati proti takemu toku.

Ali sedanje preiskave in ovadbe zaradi dajanja in prejemanja daril v boju za nekajmilijski posel pomenijo tako „plavanje proti toku“, bo pokazal raje bolj kot manj odmaknjen čas, saj bo večmesečno delo policije in tožilstva moralo prestati sodno preizkušnjo. Do takrat pa si lahko privoščimo malce — Cerkvi pogosto očitanega — moraliziranja ali, lepše rečeno, nastavljanja ogledala vsakomur izmed nas. Storimo to z besedami, ki jih je za *Družino* pred časom izreklo ugleden ekonomist Marko Rus. „Med duhovniki v različnih državah so naredili anketo, česa se ljudje spovedujejo. Cel kup seksa in vseh močnih stvari se je našlo, neetičnega odločanja v poslovanju pa tako rekoč ni bilo. Kaj nam res manjka čut za to?“

Ne vemo, česa se — če sploh česa — spoveduje recimo „cerkveni“ direktor SCT-ja. Česa pa se ti, spoštovani bralec, spoštovana bralka, četudi nisi (Z)zidar iz gradbenega lobbyja?

(*Po Družini*)

Umrl je bivši predsednik dr. Janez Drnovšek

V noči na soboto 23. februarja je v 58. letu starosti na svojem domu na Zaplani umrl bivši predsednik države in dolgoletni premier Janez Drnovšek. Drnovška so vse od 90. let prejšnjega stoletja spremljale zdravstvene težave, po predaji predsedniških poslov decembra lani pa se ni več pojavljal v javnosti.

Tako, ko se je razvedela novica, je vlada določila dan žalovanja v pondeljek, 22. februarja. Na ta dan naj bi se odpovedale vse prireditve kulturnega, športnega in zabavnega značaja, ki so bile napovedane za ta dan, televizije in radiji pa naj bi svoj program prilagodili tako, da se na ta dan ne bi predvajale oddaje in vsebine zabavnega značaja.

Pokojni dr. Drnovšek je bil ena od osrednjih političnih oseb vse od konca 80. let minulega stoletja. Študij ekonomije je končal na ljubljanski ekonomski fakulteti, aprila 1989 pri 39 letih na presenečenje mnogih izvoljen za slovenskega predstavnika v predsedstvu nekdanje SFRJ. Od maja 1989 do maja 1990 je bil tudi predsednik predsedstva SFRJ, glavni pogajalec med slovenskim vodstvom in vodstvom nekdanje Jugoslavije ter vrhom JLA. Marca 1992 je postal predsednik stranke LDS, aprila istega leta ga je državni zbor izvolil za predsednika vlade. Na predsedniških volitvah leta 2002 je bil izvoljen za predsednika republike.

Pokojni bivši predsednik države Janez Drnovšek se je kot politik, ki je od leta 1989 naprej zasedal najvišje politične položaje tako v nekdanji Jugoslaviji kot v samostojni Sloveniji, v svoji politični karieri srečeval tako z dosežki kot neuspehi. Pri tem je Drnovšek opravil pot od reformističnega zagovornika tržnega gospodarstva v predsedstvu Jugoslavije prek „tehnokratskega“ predsednika slovenske vlade, ki je državo vodil v času uspešnih pogojanj o vstopu v EU in Nato, do predsednika države, ki je zagovarjal duhovnost in pomoč soljudem.

1. decembra leta 2002 je bil v drugem krogu, v katerem se je pomeril s tedaj vrhovno državno tožilko Barbaro Brezigar, izvoljen za predsednika republike.

Po zmagi SDS na državnozborskih volitvah leta 2004 so mediji odnos med Drnovškom in predsednikom vlade Janezom Janšo označevali kot dobrega. Leta 2006 pa so se pojavili prvi nesporazumi, in sicer na področju zunanje politike, kjer je vlada Drnovšku očitala neu-sklajenost njegovih zunanjopolitičnih pobud (zlasti glede reševanja kosovske krize in krize v sudanski pokrajini Darfur) z vlado oz. ministrom za zunanje zadeve.

Z vlado je Drnovšek „odprl fronto“ tudi z vladostnim obiskom kneza Aleksandra II. Karadjordjevića v Sloveniji. Ta je sicer od Slovenije zahteval vrnitev premoženja, ki naj bi pripadal nekdanji jugoslovanski kraljevi rodbini.

V istem letu je prišlo tudi do popolnega Drnovškovega preloma s stranko LDS in izstopa iz stranke,

katere predsednik je bil od marca 1992 do februarja 2003.

V letu 2007 je prišlo še do sporov z vlado na področju organiziranja državnih proslav. Zaradi zpletov glede izbiregovnikov se je odhajajoči predsednik države odločil, da se 25. junija ne bo udeležil proslave ob dnevu državnosti. Ob tem je napovedal, da se proslav nasploh ne bo več udeleževal.

Drnovškove zdravstvene težave so se začele leta 1999, ko so ga 22. julija v Kliničnem centru v Ljubljani operirali in mu zaradi rakave tvorbe odstranili desno ledvico. Kasneje so se te težave še nadaljevale. Kljub temu se je odločil, da kandidira za predsednika države na predsedniških volitvah leta 2002.

Nagovor na slovesnosti ob odprtju nove stavbe Onkološkega

inštituta je bila poleg slovesnosti ob predaji poslov novemu predsedniku Danilu Türkiju tudi ena od zadnjih priložnosti, ko se je Drnovšek pojavit v javnosti.

Je avtor člankov s področja kreditne in monetarne politike ter mednarodnih finančnih odnosov, v katerih se je osredotočal na svetovno dolžniško krizo. Leta 1996 je izšla njegova knjiga *Moja resnica*, v kateri je popisal svojo izkušnjo in pogled na razpad nekdanje Jugoslavije.

Od leta 2006 je začel objavljati knjige s področja duhovnosti: *Misli o življenju, Zlate misli, Bistvo sveta in Pogovori*.

Na smrt bivšega predsednika se je odzval tudi kardinal Franc Rode. Kot je zapisal, gre Drnovšku zahvala za vse, kar je dobrega storil za slovensko državo. „Če smo danes v Evropski Uniji med bolj uspešnimi članicami, je to tudi njegova zasluga,“ je zapisal. Kardinala na nekdanjega predsednika Drnovška veže veliko spominov. „Ko sem prišel v Ljubljano kot nadškof, mi je dal vedeni, da je čas za ureditev odnosov med Cerkvio in državo po evropskih merilih, kar je privedlo do t.i. Vatikanskega sporazuma. S časom so se med nama spletli tudi vzorni človeški odnosi v znamenju medsebojnega spoštovanja in celo prijateljstva. V vseh pogovorih se je pokazal kot človek, ki ga vznemirijo najgloblja vprašanja človeškega bivanja v svetu,“ je zapisal Rode.

Novo svarilo EU Hrvaški

Pritisik na Hrvaško se stopnjuje, so viri pri slovenski delegaciji na zasedanju zunanjih ministrov EU v Bruslju pojasnili novo opozorilo EU Hrvaški zaradi cone in Jadranu. „To je nadgradnja: precej močno opozorilo Hrvaški in konkretna zadolžitev za (Evropsko) komisijo,“ so poudarili in dodali, da EU sedaj čaka na predlog Hrvaške. Ministri EU so vnovič opozorili Hrvaško zaradi uveljavitev zaščitne ekološko-ribolovne cone (ERC) v Jadranu tudi za države članice EU. Hrvaška naj ne uveljavlja nobenega vidika ERC v Jadranu za države članice EU, dokler ne bo dosegzen skupni dogovor v duhu EU, so ponovili decembrski sklep.

Vodja slovenske diplomacije Dimitrij Rupel je po sprejetju sklepa opozoril, da je sedaj na potezi Hrvaška in dodal, da je Slovenija zelo zainteresirana za ekološko zaščito Jadranu in v vsakem trenutku pripravljena na pogovore in dogovore skupaj z EU in Italijo ter drugimi državami, ki jih obliva Jadransko more.

„To je precej ostro opozorilo Hrvaški, in to v zadnjih treh mesecih že tretjič,“ so razložili. To je namreč ponovitev sporočila iz decembarskega sklepa in obnovljenega pristopnega partnerstva, potrjenega minuli teden.

EU čaka na hrvaški predlog za rešitev problema Ekološke cone. O čem naj bi poročala Evropska komisija, je prezgodaj javno govoriti, ker pogovori potekajo, so viri ponovili stališče komisarja za širitev Ollija Rehna. „Naj Hrvaška pove, kakšno rešitev predlaga,“ so povedali. Za Slovenijo je sprejemljiva rešitev na podlagi dogovora med Hrvaško, Slovenijo in Italijo iz leta 2004: da Hrvaška ne izvaja nobenega vidika cone, so poudarili.

Hrvaški premier Ivo Sanader se je odzval na izjavo slovenskega zunanjega ministra Dimitrija Rupla, da je zaščitna ekološko-ribolovna cone (ERC) postala vprašanje EU. Sanader je dejal, da gre pri ERC za dvostransko in tristransko vprašanje, ker „ERC ne nasprotuje Finska, temveč Slovenija in Italija“. „Gre torej za bilateralno oziroma trilateralno vprašanje, ki je v vztrajanjem Italije in Slovenije postalno vprašanje celotne EU in tem smislu ima Rupel prav,“ je še dejal Sanader. Dodal je, da je njegov poziv za skupno reševanje tega vprašanja s Slovenijo, Italijo in Evropsko komisijo še vedno aktualno. „Mislim, da so predlog vzeli resno, zato pričakujem sestanek vseh vpleteneih strani,“ je še dodal.

Ob tem je Sanader tudi zavrnil ugibanja, da bi Hrvaška zaradi ERC doživel podobno usodo kot Turčija. „Hrvaška zagotovo ne bo doživel turške usode in tega ji ne želi niti Slovenija. Tudi če bi ji želela, tega ne bi mogla doseči,“ je še dodal Sanader.

V lju-
b l j a n s k i
stolnici je
bila v petek,
22. febru-
arja 2008
maša za-
dušnica za
pokojnega
nekdanjega
beograjskega
nadškofa in
metropolita
dr. Franca
Perka. Da-
roval jo je ljubljanski nadškof in
metropolit msgr. Alojz Uran ob
somaševanju beograjskega nadškofa in
metropolita msgr. Stanislava Hočevarja
in suboškega škofa Jánosa Pénesa ter
še tridesetih duhovnikov. Maše se je
udeleži tudi apostolski nuncij v
Republiki Sloveniji nadškof Santos
Abril y Castelló.

Sicer pa so se mnogi poslavljali od
pokojnega nadškofa Perka že od
zjutraj, ko so ga pripeljali na dvorišče
nadškofije in nato prenesli v stolnico.

Ob sklepnu maše je apostolski
nuncij Santos Abril prebral sožalni
telegram papeža Benedikta XVI.

Na ljubljanskih Žalah je bila
opoldan pogrebna maša in pogrebni
obred, ki ga je vodil sedanji beograjski
nadškof in metropolit Stanislav
Hočevar. Med nagovorom zbranim je
spregovoril o Perkovem pomenu za
slovenski narod ter za katoliško cerkev
v Srbiji.

Hočevar je med
nagovorom tudi
poudaril, da je bil
nadškof Perko vedno
steber pokončnosti in
nosilec upanja v tem
času. To pa je po
besedah Hočevarja
pomenil tudi za
slovenski narod,
„čeprav je včasih
zaradi močnih
vznemirjanj zaradi
širjenja neresnice
nastopil pogumno in
močno“.

Pokojni nadškof se je rodil 19.
novembra 1929 v župniji Krka kot tretji
otrok očeta Janeza in matere Jožefe.
Osnovno šolo je obiskoval od leta
1936 v domačem kraju in se 1941
vpisal na Škofoško klasično gimnazijo.
Ker pa je bila omenjena izobraževalna
ustanova ukinjena, je šolanje
nadaljeval na državni klasični
gimnaziji (1945-1949) in ga zaključil z
maturo.

Jesen leta 1949 je začel študirati na
takrat državni Teološki fakulteti v
Ljubljani. Študijski čas je bil
zaznamovan z raznimi režimskimi
podtikanji. V duhovnika ga je posvetil
škof Anton Vovk leta 1953. Po novi
maši je bil za leto in pol poklican na
služenje vojaškega roka v Beograd, ker
je bila leta 1952 Teološka fakulteta
izključena iz ljubljanske Univerze.

Po odsluženi vojaški obveznosti je
bil zaradi „neprijateljske propagande“
obsojen najprej na 3 leta, zaradi
pritožbe pa so mu kazeni povisili na 5
let stroge zaporne kazni, ki jo je
prestajal v več krajih (Beograd,
Požarevac, Ljubljana, Ig in Maribor). Iz
zapora je bil izpuščen po skoraj 3 letih.
Septembra leta 1958 je bil nastavljen
za kaplana v Šenčurju in kljub močni
krizi poklica je vzdržal, saj je veliko
poučeval verouk.

Prof. dr. Franc Grivec ga je
spodbujal, da bi pod njegovim
mentorstvom nadaljeval študije. Ker je
povabilo sprejel, je tudi zaprosil za
premestitev na manj zahtevno mesto in

sprva je bil imenovan za kaplana v
župniji Trnovo, nato pa je bil čez 6
tednov poslan v Skaručno. Leta 1963
je ubranil svojo doktorsko tezo z
naslovom Filozofija in teologija sv.
Cirila in Metoda.

Kot predstavnik duhovniškega
društva je bil leta 1970 delegiran za
člana Republiške konference
Socialistične zveze. Bil je tudi med
soustanovitelji revije Znamenje. Zaradi
vsebine revije je bil odpoklican iz
Konference, sam pa je izstopil iz
društva.

Dne 16. decembra leta 1986 ga je
papež Janez Pavel II imenoval za
beograjskega nadškofa in prvega
beograjskega metropolita. Čas razpada
Jugoslavije je bil v Srbiji zaznamovan
z nerazumevanjem stališča Vatikana
(Katoliške Cerkve) in Republike
Slovenije, zato za katoličane tisti čas
nikakor ni bil lahek. Ko Jugoslavije ni
bil več, je Sveti sedež na območju
Srbije, Kosova, Črne Gore in
Makedonije ustanovil Mednarodno
škofovsko konferenco sv. Cirila in
Metoda in za njenega predsednika je
bil imenovan dr. Perko. Po vrtnitvi v
Slovenijo se je nastanil pri sestrah sv.
križa na Mali Loki pri Domžalah, kjer
je živel že kot profesor. Nadškof Perko
je bil tudi član Slovenske škofovsko
konference, znotraj katere je bil
odgovoren za področje ekumenizma.

Bil je tudi soorganizator dvoletnih
ekumenskih simpozijev, ki so jih
prirejale ljubljanska, zagrebška in
beograjska teološka
fakulteta. Med leti
1986-1991 je bil
član Mednarodne
teološke komisije, v
obdobju 1988-1998
pa tudi član Med-
narodne katoliško-
pravoslavne teolo-
ške komisije.

Umrli je 20. fe-
bruarja 2008 v
duhovniškem domu
na Lepem potu v
Ljubljani.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kar razgibano je bilo
pretekli teden na politič-
nem odru. Povratek starih
igralcov in nenehna pris-
otnost drugih nam predstavlja zanimivo dramo, ki z
odenkeni satire polni naše
dne.

Vse je pod kontrolo.
Glavni namen zakoncev
Kirchner je v miru izpeljati
normalizacijo peronizma,
ali bolj točno „Justicialistične stranke“. Ne bomo pre-
več se ustavljal ob
vprašanju, ki smo ga že
večkrat na teh straneh ob-
delali: kako je mogoče, da
so postopoma na čelu
stranke lahko bili desničar-
ski Menem, nejasni Duhalde in sedaj levičarski Kirchner.
Razlog je samo ta, da
je stranka ideolesko
izpraznjena in jo vsak
občasni kaudijo lahko na-
polni z lastno podlogo,
medtem ko uporablja politično strukturo, ki je potreben
za obvladjanje argentinskega političnega življenja.
Novost tega tedna je bila
določitev delegatov mogoč-
nega peronizma province
Buenos Aires. Vrstni red
delegatov mnogo pove.
Zato je zanimivo, da je na
prvem mestu guverner Da-
niel Scioli, pred podguver-
nerjem (Balistrini), prav v
trenutku, ko so se ojačile
govorce o nesporazumu
med Sciolijem in Kirchner-
jem. Listo delegatov sestavl-
jajo še razni politični in
sindikalni predstavniki.
Jasno je torej, da ima bivši
predsednik močno pod
nadzorstvom ta vedno
zapeleteni okraj.

Sindikalna ofenziva.
Prav v tej zadevi peronizma
opažamo, kako skušajo sindikalisti ponovno zaseseti
svoje staro mesto v stranki-
ni strukturi. Za časa Perona
je tretjina delegatov pripa-
dala sindikalni veji, tretjina
ženski, tretjina pa politični
veji. Potem se je položaj
počasi spremenal. Najprej
je izginilo korporativno žensko
predstavnštvo, potem se je skoraj izgubila še sindi-
kalna prisotnost. Vse je ostalo
v rokah politikov. Kirchner
sedaj doživlja rastoče
pritiske s strani peronističnih
sindikalistov, ki menijo da
prispevajo veliko sredstev in
glasov, ter hočejo biti sood-
govorni v vodstvu. Bistri
vodja se temu niti ne upira,
a za prisotnost zahteva proti-
tiplačilo; neke vrste daj-
dam. S tega zornega kota je
razumljivo, da je glavni tajnik
CGT Moyano za svoj
sindikat pristal na povišico
19,5% (kar gre vladu v raču-
ne), in bil potem v prvi vrsti,
na konvenciji
buenosaireskega peronizma.
20 % povišanja plač je
namreč „strop“, ki si ga je
določila vlada.

Vprašanje je, zakaj. Že
na začetku prejšnjega tedna,
ko je bila v polnem teku
borba med raznimi peroni-
stičnimi skupinami, se je ne-
nadoma pojavit bivši
predsednik Eduardo Duhalde
in napadel gospo-

Slovenčina ni ogrožena

Namen mednarodnega dneva maternih jezikov, ki so ga
izvedli v četrtek 21. februarja, je opozoriti na potrebo po
ohranjanju kulturne in jezikovne raznolikosti posameznih
okolij in sveta.

„Za nadaljnji razvoj slovenčine in njeno polno življenje
je najbolj pomembno to, da je zanimiv, pester in
kulturno ter ekonomsko bogat sam slovenski svet,“ je dejal
slovenec Marko Stabej.

Vprašanje izumrtja slovenčine je bilo večkrat predmet
strokovnih debat. Da maternemu jeziku vseh Slovencev,
zaradi vplivov drugih jezikov, predvsem v globaliziranem
svetu vedno bolj uveljavljene angleščine, še ne preti
izumrtje je potrdil tudi Stabej z oddelka za slovenistiko
Filozofske fakultete. „Slovenčina ni ogrožena in ne bo
izumrla vsaj še nekaj generacij - če pa bo takrat začela
izumirati, bo to hkrati s tako rekoč vsemi drugimi evropskimi
jeziki,“ je dejal.

Tudi statistični podatki nakazujejo na to. Slovenčina ne
sodi med „najmanjše jezike“ sveta. Po številu govorcev ima
namreč le 5 odstotkov vseh jezikov na svetu več kakor dva
milijona govorcev. Tako sodi slovenski jezik kljub svoji
sorazmerni majhnosti v elitno skupino jezikov, in to na
179. mesto med 5 odstotkov najbolj razširjenih jezikov na
svetu. Tako nacionalne kot evropske jezikovne politike
precej dobro skrbijo, da bodo jeziki živeli in se razvijali še
naprej, meni Stabej.

O aktualni slovenski jezikovni politiki je Stabej dejal, da
je „še vedno preveč usmerjena v ohranjanje in varovanje
slovenčine, premalo pa v opremljanje ter ponudbo
slovenčine - v obliku raznih jezikovnih in prevajalskih
orodij, enojezičnih in dvojezičnih e-slovarjev in
terminoloških virov“. Dodal je, da je zelo važen segment
pri tem tudi ponudba slovenčine za tujce in priseljence.

Recital ameriške pianistke slovenskega rodu

V ponedeljek, 25. februarja zvečer je v Lajovčevi dvorani
na Gosposki 8 nastopila ameriška pianistka slovenskega
rodu Veda Zuponcic.

„Absolutna gospodarica romantike“, kot jo je imenoval
kritik londonskega Timesa, je poustvarila dela Beethovna,
Chopina, Mompouja, Skrjabina in Liszta. Koncert je bil
zaradi dneva žalovanja namesto v Slovenski filharmoniji v
Lajovčevi dvorani na Gosposki 8.

V Minnesoti rojena Veda Zuponcic (Vida Zupančič) je
studirala na Univerzi Indiana in v času študija zmagala na
3. klavirske tekmovalnji Sergeja Rahmainova. Študij je
nadaljevala v New Yorku in Londonu.

Kot štipendista Marte Baird Rockefeller je leta 1971
debutirala v Evropi. V tem času so kritiki v Londonu, na
Dunaju, v Amsterdamu in Berlinu posebej izpostavili njene
tehnične kvalitete, inteligenco, s katero je verodostojno
interpretirala tako Elliota Carterja kakor Haydna, ter njeno
posebno naklonjenost do skladateljev romantike.

Kot nagrajenka tekmovalja Alfreda Casella (Neapelj) in
pod pokroviteljstvom ZDA je koncertirala po Italiji in od
tedaj širok po svetu. Uspešnemu ameriškemu debutu v
dvorani Alice Tully Lincoln centra leta 1973 so sledili
recitali in orkestrski koncerti v ZDA. Od leta 1988 je
odigrala več sto koncertov tudi v vzhodni Evropi, med
drugim v Moskvi, St. Peterburgu, Dubrovniku, Tbilisi, Kijevu, Zagrebu in Harkovu.

Od leta 1972 poučuje na Rowan University v New
Jerseyu in vodi delavnice in mojstrske tečaje v ZDA, Evropi
in Aziji. Je tudi umetniška direktorka festivala Northern
Lights Music Festival v Aurori v Minnesoti, je sporocil
organizator koncerta - Glasbena matica Ljubljana.

SLOVENCI V ARGENTINI

MLADCI IN MLADENKE

V Mendozo zdaj hitimo, da Ande doživimo!

Ko se bliža konec leta, se vsi veselimo počitnic in božičnih praznikov. To veselje je bilo pomnoženo za mladce in mladenke. Na sam božični dan, ki smo ga praznovali po družinah, nas je čakalo še posebno darilo: odhod na skupno taborjenje v Mendozo.

Celo leto smo se pripravljali na ta dogodek. Po Domovih smo opravljali raznovrstne dejavnosti (barvali pirhe, prodajali pecivo, ročna dela), s katerimi se je naš denarni fond lepo večal. Delo nas je povezovalo in naučili smo se skupnega sodelovanja.

Prišel je tako zaželeni dan, 25. december. Zbrali smo se v Našem domu v San Justu, kjer sta nas čakala avtobusi in voditelji. Posedli smo na dvorišču. Pozdravil nas je prof. Jure Urbančič, voditelj taborjenja. Po predstavitvi grba in zastave (delo sanmartinske in carapachajske skupine) smo pred kapelico Marije Pomagaj molili za srečno pot. Pred

preveč navdušeni in se je zato igra hitro prekinila. Zabavali smo se pa pri naslednji igri, kjer smo morali sestaviti različne figure z našimi telesi.

Po okusni večerji, ki nam jo je pripravil naš zvesti kuhrska mojster Stanko, smo imeli kulturni program, pri katerem se je vsak dom moral predstaviti. Bilo je zelo pestro in duhovito: pesmi, plesi, korakanje, prizori. Po večerni molitvi smo odšli spati, saj smo bili zelo potrebeni počitka. Čakal nas je še bolj razgiban dan.

V četrtek 27. smo po zajtrku in jutranji molitvi, za katero nam je vsak dan kaj novega prebral Maruča, odšli na izlet v Manzano Historico. Kraj nosi ime po jablani, pod katero naj bi bil San Martin počival. Razdeljeni v dve skupini smo prehodili kraj in si ogledali kip San Martina, muzej, ki opisuje njegovo življenje in generalov pohod po tistem kraju, in tudi gojilnico postri. Po kosilu ob reki smo se prvič skupno fotografirali in odšli peš do druge reke. Med hojo smo uživali krasno naravo. Na žalost so nam temni oblaki, veter in mrzla voda preprečili kopanje. Najbolj korajžni pa so se kljub vsemu potunkali v vodo. Tako smo morali oditi, ker nam je nebo grozilo z dežjem. Po lepem izletu smo se vrnili v Tupungato, kjer smo bili povabljeni na vojaško prireditev. Zelo zanimivo je bilo gledati korakanje vojakov in sinhronizirano igranje bobnov. Kaj takšnega pa že ne vidimo vsak dan! Večerjali smo precej pozno, ker so vojaki praznovali v jedilnici. Izrabili smo ta čas, da smo se igrali nočne igre. Navdušeno smo pričeli prvo igro ropotanja in

kipom Jezuščka smo še zapeli najlepšo božično pesem, Sveti noč, ki nas je umirila pred odhodom.

A trenutek blaženosti ni trajal dolgo, saj smo se takoj razdelili in hiteli s prtljago in s prijatelji na avtobuse. Bili smo razdeljeni v dve skupini: najstarejši, zelo razposajeni, v enem avtobusu, najmlajši, a ne zato najbolj umirjeni, pa v drugem. Naše drage mamice in očki so nam ganjeni mahali v slovo, a mi bi kmalu pozabili nanje in smo jim še zadnji hip pomahali skozi okno. Okoli 10.30 smo odrinili.

Med klepetom, spanjem, petjem, smrčanjem in naganjanjem je šofer kar hitro prevozil 1100 kilometrov. Okoli poldneva smo prišli v mendoški slovenski dom, kjer so nas tamkajšnji mladci in mladenke gostoljubno sprejeli z zakusko. Medtem ko so se dekleta pogovarjala z Mendoščankami, so se fantje zbrali na dvorišču in navdušeno igrali nogomet. Težko je bilo prekiniti igro, ker je bilo treba nadaljevati pot v Tupungato. Končno smo se zopet posedli v avtobuse in okoli štirih popoldne prišli v Regimiento de Infanteria de Montaña (RIM 11). Presenečeni smo bili nad lepo naravo, a vojaški prostori so nas malo iznenadili. Nekateri smo bili malo razočarani nad veliko skupno spalnico in kopalnico s skupnimi prhami. A smo se kar hitro prilagodili okoliščinam. Zbrali smo se na dvorišču, kjer so nas razdelili v skupine. V prvi igri je morala vsaka skupina poiskati svojega voditelja, ki se je bil skril v širnem vojaškem prostoru. Nad iskanjem nismo bili

luči, ki smo jo morali na povelje stražarja kar naenkrat zaključiti. Pozabili smo, da se nahajamo v vojaških prostorih, kjer je treba spoštovati določena pravila. Po večerji pa je Maruča posredovala pri vojakih in smo dobili dovoljenje za iskanje zaklada, ki so ga natančno in kreativno pripravili Pristavčani.

V petek 28. smo imeli še bolj natrpan program. Vstali smo zgodaj, ker nas je čakal izlet po „Altas Cumbres“. Zelo smo uživali mendoško naravo in pokrajine, po katerih smo se vozili: Uspallata, Penitentes, Potrerillos, Puente del Inca. Gotovo je ena izmed naših najbolj imenitnih slik posnetek pod Aconcagu. Po dolgi vožnji smo se vrnili v Tupungato v pričakovovanju posebnega večera. Sanhuščani so imeli na skrbi „Gala večer“, ki je potekal na temo gozda. V okrašeno dvorano smo vstopali z

maskami živali, pri ighrah smo jih oponašali in se zelo zabavali s prizorom naših voditeljev, ki so oblečeni v živali enkratno zaigrali povest. Zresnili pa smo se, ko je sledila poslovitev od najstarejših mladcev in mladenk. Ti so vodili vse ostale h kresu, ki je krona vsakega taborjenja. Ramoščani so nam pripravili zabavno igro. Zbrani okoli ognja smo na dolgo in široko prepevali in poskakovali ob ritmu melodij. Pridružil se nam je še teliček, ki ga je gotovo privabilo naše lepo petje. Ni pa bil preveč kulturnen in nas je prepodil nazaj v jedilnico, kjer smo polni energije še plesali in plesali ter zjutraj prav težko vstali. Na žalost je šlo taborjenje proti koncu.

V soboto 29. zjutraj smo imeli čas za šport, petje in pospravljanje. Po kosilu smo naložili prtljago in se poslovili od vojakov. Napotili smo se v mesto Mendoza in od tam pod močnim soncem peš na Cerro de la Gloria. Seveda pa se nismo mogli vrniti domov praznih rok, zato smo šli v mesto po nakupih in skoraj spraznili trgovino s spominčki in alfahorji. Pohiteli smo v Slovenski dom, kjer je gospod Jože Horn daroval sveto mašo. Po okusnih picah in empanadah je prišel čas slovesa. Kar nismo se mogli posloviti od naših novih mendoških prijateljev, s katerimi smo delili tako lepe trenutke. S solznimi očmi smo se objemali in si izmenjali elektronske naslove. Radi bi še bili ostali, a treba je bilo na pot. Po dvanajstih urah smo se v nedeljo 30. decembra srečno vrnili v Slomškov dom, kjer so nas že nestрпно čakali naši domači.

Do sedaj smo vam opisali, kaj vse smo na taborjenju počeli in kako smo se krasno imeli. Radi bi pa še imenovali osebe, ki so s svojim trudom, ljužeznijo in potrpljenjem omogočile uspeh našega srečanja. Prisrčna vam hvala: Jure Urbančič, Maruča Zurc Čeč, Emi Urbančič, Marušič, Anka Smole Kokalj, Stanko Jelen, Matjaž Marušič, Erik Oblak, Erika Šenk, Mihaela Podržaj, Pavel Grohar ter Martina, Zofija in Fric iz Mendoze. Spremljali so nas tudi bodoči mladci in mladenke: Erika in Boris Čeč ter Marko, Tomaž in Andrej Kokalj. Na žalost pa z nami ni mogla priti Monika Zupanc Filipič, ki vodi skupino iz San Martina.

Skupno taborjenje je za nami. Ostali nam bodo prelepi spomini na dni, ko smo spoznali del naše prelepe Argentine, v naravi odkrivali božjo navzočnost, se medsebojno povezali tudi z mladci in mladenkami iz Mendoze in Bariloč. Ne bomo pozabili gesla mendoškega taborjenja: „Prijateljstvo je edino lepilo, ki bo vedno držalo svet skupaj.“

**Mihaela
in Katerina
Podržaj**

DEKLIŠKI ZBOR „MILINA”**Poslan z nebes je angel, ...**

V adventnem času in že skoraj pred božičem se vrstijo koncerti, ki nas duhovno pripravijo, na ta poseben čas, spominjajoč veličine Božje ljubezni, ko je edinega Sina poslal med nas, da nam omogoči odrešenje.

V tem vzdušju, smo se zbrali 22. decembra 2007, v cerkvi „El Señor de los Milagros“, kjer je župnik g. France Himmelreich. Ob lepo pripravljenih jaslicah nam je Pristavski dekliški zbor „Milina“ s svojim petjem, pomagal k premišljevanju te velike skrivnosti.

Program se je začel s petjem „Benedictus“, ko so članice zборa prišle s prižganimi svečkami, in jih položile ob jaslice.

Napovedovalka, Nevenka Jelenc Čop, je prosila, naj ne ploskamo med petjem, da ohranimo božično vzdušje. Z izbranimi besedami, nas je vpeljala v vsako pesem. Te so bile: Poslan z nebes je angel; Na polnoči grede; Noche anuncuada; Rajske strune; In povedat so prišli; Tamle na

slamci; Nocoj ne morem spati; White Christmas; Božična pesem; Svetonočne želje; Kaj bi dala; Raduj človek moj; in za konec še Svetu noč, ki so jo zapele v več jezikih, da so prisotni lahko sodelovali v svojem jeziku.

Obdarjene so bile z navdušenim aplavzom. Nato se je g. France osebno zahvalil voditelji zboru, prof. Marjanu Jelenc Petrocco, ki že vrsto let vodi to skupino. Zahvala je šla tudi mlademu organistu Germanu Zácoro, ki jih je zelo spremno spremljal. Za globoko duhovno povezavo programa sta poskrbeli kar dve Groharjevi, mama Nadi Kopač in hčerka Marjanka.

Nazadnje pa hvala vsem članicam pristavskega dekliškega zboru „Milina“; velik Bogonaj, za tako prirčen trenutek, poln pričakovanja ljubezni, ki nas je duhovno obogatil, in nam pomagal odpreti srca Božji veličini.

m.p.j.

Pesnik, ki mu je krščanstvo njegova duhovna atmosfera

Ko sva nekoč šla čez tržaški Veliki trg — Piazza Unita' s „slovenskim“ kulturnikom v pomenku o slovenskih razmerah, je Prešeren označil za „tepc“ (izraz je bil grši). Zakaj? Ker se ni pridružil ilirizmu in bi se bila neznačna dva milijona Slovencev pretopila v 20 milijonov Jugoslovancev. (Moja pripomba: tudi če bi Prešeren sledil odpadniku Stanku Vrazu, Slovencev ne bi bil potegnil za seboj. Pred njim je bil Slomšek s svojo nedvoumno slovensko izbiro, za njim pa z množično Mohorjevo družbo ...)

Iz tiste bedne izjave je pač spregovoril naš nacionalni manjvrednostni kompleks: zakaj nas je samo dva milijona in ne 20 ali 100 milijonov?

V takšnem odnosu do stvarnosti je nesprejetje sveta, kakršen v svoji neusmiljenosti je. Je ponavljanje znanega luciferskega nasveta Stvarniku: „Če boš še enkrat ustvarjal svet, pamet v roke!“

Osnovna kozmična ponižnost je v tem, da človek svet sprejme v njegovi izvirni padlosti, skupaj s tragedijo zgodovine in našo, brez sanjarjenja o nekem raju na zemlji. Prešeren je (beri Sonete nesreče) sprejemal svet v njegovi neodresljivosti na zgodovinski ravni. In tako je sprejel slovenstvo, kakršno koli je tedaj bilo. Neodrešeno politično, družbeno in kulturno. Sprejel ga je z možato samoumevnostjo, kakor ga je sprejel Slomšek. Sprejel ga je brez sence iluzije o možnosti ontoloških spremenjav na

planetu, brez revolucionarnih fatamorgan, brez zagledanosti v neko utopično prihodnost, kakor sta zanje na primer zagorela Cankar in Kocbek. Bil je realist in ga ni opojila niti „pomlad narodov“ z revolucijo 1848. Njegova „Zdravljica“ ni izliv utopije, ampak samo voščilo miru in bratstva narodom. Nič čudnega torej, če je Kardeljeva partija bila do njegove racionalnosti rezervirana in ljubousumna na njegov kult („Preveč je Prešeren.“) ...

Prav tako ni čudno, ampak naravno, da se je ta njegov „kozmični“ realizem uvel s krščanskim. Če ni mogoče reči, da je Prešeren bil cerkveni kristjan, je še manj mogoče pri njem govoriti o kakšnem ateizmu. Iz „Poezij“ nam govorí pesnik, ki mu je krščanstvo njegova duhovna atmosfera. Z drugo besedo: človek, ki je kulturno kristjan.

Marsikaj je bilo že napisano o njegovem odnosu do krščanstva. Vsaj mene se bolj od zadevnih doganj dotakne to, kar je izrekel kranjski kaplan Košir, potem ko je bolnemu pesniku podelil zakrament maziljenja. Rekel je namreč, da mu je, potem ko mu je med obredom pomazil eno uho, pesnik z zgibom glave ponudil v maziljenje še drugo. To torej ni bilo pasivno, ampak tako rekoč sodelujoče sprejemanje zakramenta. Že iz te podrobnosti bi lahko sklepali, da je Prešeren umrl kot kristjan, tudi če ne bi v njegovi sobi o tem pričalo Sveti pismo, ki je bilo njegovo zadnje branje v življenju.

Alojz Rebula

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...**Slovenska Koroška**

Kot vemo, je bila Koroška zibelka slovenstva in je kot država Karantanija od 7. do 11. stoletja nekaj časa zdrževala vse Slovence. Središča sta bila Krnski grad in Gospa sveta.

Ceprav je leta 745 priznala bavarško (nemško) nadoblast, je obdržala notranjo samostojnost in demokratsko volila in ustoličevala svoje kneze do začetkov 15. stoletja.

V 14. stoletju so prišli ti kraji pod Habsburžane in zaradi nemškega naseljevanja in poznejše pritiska, se je slovensko območje pomikalo proti jugu in stalno manjšalo.

Po prvi svetovni vojni, v kateri je bila Velika Avstrija poražena in je razpadla, je prišel slovenski del Koroške pod upravo nastale Jugoslavije. A pariška mirovna konferenca je določila plebiscit, ki se je oktobra 1920 iztekel v prid Avstriji in tako smo zgubili večino slovenskega koroškega ozemlja.

Zadnja priložnost, da se slovenski del Koroške priključi Sloveniji, se je ponudila po 2. svetovni vojni, ko je Avstrija, v sklopu nemškega Rajha, zopet bila poražena. Slovenski partizani so po nemškem umiku zasedli slovenski del Koroške, a so se, kot je splošno znano, pogodili z Angleži in ga zamenjali za izročitev domobrancev in drugih političnih beguncev, ki so se zatekli

pod angleško okrilje.

Sedaj si pa oglejmo, kar nam je še ostalo od te dežele, nekoč središče slovenstva.

Del Koroške, ki pripada Sloveniji, leži ob rekah Dravi - nekako do Radelj, Mislinji in Meži. Območje teh treh dolin se imenuje tudi „koroški kot“. Tri četrtnine tega kota so pokrite z gozdovi, prevladujejo smreke. Naselja so v širših delih dolin, po hribih le samotne kmetije. Njih glavni vir dohodka so živinoreja in les, v zadnjih časih tudi turizem.

Sledovi stalne naselitve so iz železne dobe, pod Rimljani je bilo to ozemlje del Norika - osrednje naselje je bilo Colatio, sedaj Stari trg. TAKRAT je bilo tu že razvito rudarstvo, kopali so svinčeno, cinkovo in železno rudo ter premog. Sedaj pa rudarstvo počasi zamira.

Dravograd - 3.500 prebivalcev, mesto na obeh bregovih Drave, ob sotočju Meže in Mislinje. Je važno prometno križišče. Razvita je industrijsko-obrtniška dejavnost, lesna, tekstilna, gradbena. Ob izlivu Meže je tudi hidroelektrarna.

V 12. stoletju so frankovski gospodje tu postavili grad in naselje pod njim je omenjeno kot Grajski trg. Bil je najpomembnejši trg v Dravski dolini in je eden najstarejših na Koroškem. Kot trgovsko središče so Dravograd tudi utrdili. Trgovali so

predvsem s soljo in lesom, Drava je bila važna prometna žila s čolnarstvom in splavarstvom. Zaradi živahne trgovine so se tu naseljevali Židje. Razvilo se je tudi obrtništvo.

V 18. stoletju so začele nastajati steklarska, železarska in kemična industrija, ki so pa v naslednjem stoletju prenehale delovati. V drugi polovici 18. stoletja je skozi mesto stekla Koroška železnica.

Na griču nad mestom so razvaline že omenjenega Starega gradu. **Cerkv sv. Vida**, iz 12. stoletja je eden redkih ohranjenih romanskih spomenikov in je najstarejši v Sloveniji. Prenovljena je bila leta 1985.

Akumulacijsko jezero hidroelektrarne ob Dravogradu se je napolnilo z naplavinami in na nastalih poraščenih otočkih je našlo več kot 120 ptičjih vrst primerno življensko okolje.

Če gremo od Dravograda proti jugu, pridemo v **Ravne** na Koroškem, z 8.900 prebivalci, največje mesto v Mežiški dolini, osrednje naselje Slovenske Koroške in je industrijsko in železarsko središče.

Mesto se je razvilo okrog starega trškega jedra Guštanj. Novejši deli so Javornik, Na Šancah in stanovanjske Čečovje. V bližini so športna igrišča in sprehajjalne poti, na pobočju smučarska vlečnica. V naselju samem in na travnikih v okolici so železne skulpture „Forma viva“ domačih in tujih umetnikov.

V mestu sta dve osnovni šoli, gimnazija in študijska knjižnica.

Zapadno od mesta, proti Prevaljam je

**G. JOŽE
RAZMIŠLJA**

Nekaj se je spremenilo

Dolgo in veliko let smo na to čakali in smo tudi doživelji. Zgleda, da Slovenci doma v Sloveniji, mislijo na nas vsaj toliko, kot mi izseljenci mislimo nanje. Ni nam bilo treba prenašati 50 let komunizma in njegovega terorja, a mislili in trpeli smo z njimi, ker nas je srce še vedno vleklo nazaj, nas v trpljenju še bolj priklenilo nanje in nas povezalo med nami.

Vse mine, pravijo, in tako je minilo tudi to gorje.

Mi imamo srce pri njih in oni živijo z nami. Radi nas obiskujejo in mi ali naši, jih radi obiščejo. Ni lahko ne zanje in ne za nas. Razdalje so velike, a srce in ljubezen do Slovencev, oziroma do Slovenije, ne pozna meja.

In to je tisto, kar se je spremenilo. Take spremembe smo vsi potrebovali. Oni in mi. To nam dokazuje, da smo vsi eno, da je slovenski narod en sam, oni v domovini in mi po svetu. Tega pravilnega mišljenja in čutenja ni bil sposoben uničiti niti komunizem. Smo Slovenci, potem Evropeji in končno eni od tolikih.

To mi dajejo misliti obiski, ki nam prinašajo slovensko pesem, kot izraz Slovenije. Matere do svojih sinov izven domovine. To so pevski okteti, zbori, skupine in enako vsi ostali, ki so nas doslej že obiskali.

Povezuje nas pesem, kar je izraz veselja, čeprav je v izboru tudi kakšna žalostna. Ta nam pokaže žalost, a tudi ta nas povezuje.

Srce je isto doma kot v izseljenstvu. To bo peli ali jokalo, dokler bo v nas življenje, ki vsebuje oboje.

Hvala Bogu in slovenskemu prepričanju za vse.

Vladno priznanje radijski oddaji

Kot je znano in smo svoj čas poročali, je radijska oddaja „Okence v Slovenijo“ lansko leto praznovala lep in važen jubilej. Od tej priložnosti je skupina, ki oddajo vodi, prejela posebno priznanje matične domovine, ki se glasi:

„Republika Slovenija

Urad vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Priznanje prejme Radijska oddaja Okence v Slovenijo za 20 let aktivnega delovanja in neprecenljiv prispevek k širjenju in ohranjanju slovenske besede in pesmi v Argentinji.

Ljubljana, decembra 2007

Zorko Pelikan

Državni sekretar

Priznanje je izročil članom oddaje g. Veleposlanik Republike Slovenije v Buenos Airesu, prof. Avguštin Vivod, med oddajo dne 29. decembra 2007.

Našim medijskim kolegom iskreno čestitamo!

zgrajena velika železarna.

Mimo teh krajev je že tekla rimska cesta med Celjem in Dunajem. Ime kraja, kot Gutenstein - poznejši Guštanj - se pojavi že 1263. Naselje pod gradom je omenjeno kot trg z več gostilnami in trgovinami. To obrtno središče ni bilo nikoli obzidano in Turki so ga oplenili ob koncu 15. stoletja.

Železarska industrija se je začela proti koncu 18. stoletja in se nepretrgoma razvijala. Izdelke so prodajali na Bližnji in Daljni vzhod in v Rusijo. Med 1. svetovno vojno so izdelovali granate in drugo oružje. Med vojnami pa kmetijsko orodje in material za železnice. Med 2. svetovno vojno, pod Nemci pa nosilce za letala in vzmete za tanke in topove. Sedaj izdelujejo plenitna jekla.

Od več gradov v okolici je le malo ohranjenih. **Grad Javornik** iz 16. stoletja, ki ga sedaj obnavljajo. V prezidanem gradu Ravne je sedaj Koroška osrednja knjižnica, Delavski muzej Ravne z železarsko, rudarsko in gozdarsko zbirko. V njem je tudi razstavna Galerija Grad. Pred gradom je Prežihov spomenik. (Prežihov Voranc - Lovro Kuhar, 1839-1950, pisatelj socialnih tem, komunistično usmerjen.)

V starem delu mesta stoji župnijska **cerkev sv. Egidija**, romansko zasnovana leta 1331, večkrat prezidana, sedaj baročno opremljena, s fevdalskimi nagrobniki.

V vzhodnem delu mesta je **cerkev sv. Antonia Puščavnika**, iz 14. stoletja, z gotskim zvonikom.

Zbral in priredil Franci Markež

NOVICE IZ SLOVENIJE

SNEG IN OGENJ

Na območju celotne Slovenije, z izjemo delov države, ki jih pokriva sneg, je od četrtka, 21. februarja, razglašena velika požarna ogroženost naravnega okolja, so sporočili iz Uprave RS za zaščito in reševanje. Pristojne inšpekcijske in policija bodo zato izvajale poostren nadzor.

LETALA ŠE NE BO

Državni sekretar na obrambnem ministrstvu Franci Žnidarič je na seji parlamentarnega odbora za obrambo pojasnil razloge, zaradi katerih je ministrstvo preklicalo postopek nabave transportnega letala. Po njegovih besedah so se za prekinitev nakupa odločili zaradi nesreče enega od letal istega tipa in varčevanja na ministrstvu. Po Žnidaričevih navedbah so se za razveljavitev postopka nabave in hkratno ustavitev vseh nadaljnjih aktivnosti v zvezi z nakupom letala odločili 1. februarja.

VELIKA POŽARNA OGROŽENOST

Na območju celotne Slovenije, z izjemo delov države, ki jih pokriva sneg, je od četrtka, 21. februarja, razglašena velika požarna ogroženost naravnega okolja. Pristojne inšpekcijske in policija bodo zato izvajale poostren nadzor. V naravnem okolju je namreč med razglašeno veliko požarno ogroženostjo prepovedano kurtiti, sežigati ali uporabljati odprtih ogenj, puščati ali odmetavati goreče ali druge predmete oziroma snovi, ki lahko povzročijo požar. Upoštevanje prepovedi bodo nadzirale inšpekcijske za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, gozdarska in kmetijska inšpekcijska ter policija, so še poudarili na Upravi RS za zaščito in reševanje.

PO SVETU

KUBA PO CASTRU

Kubanska skupščina je na nedeljskem tajnem glasovanju potrdila 76-letnega Raula Castra za novega predsednika Kube, s čimer se je na otoški državi tudi uradno končalo pol stoletja vladavine njegovega brata 81-letnega Fidela Castra. Izvolitev Raula Castra je bila pričakovana, saj je bil tudi edini kandidat za položaj, potem ko je Fidel 19. februarja sporočil, da se ne bo vrnil na položaj predsednika.

VOLITVE ZDA

Senator iz Arizone, John McCain, je preteklo nedeljo brez težav slavil na strankarskih zborovanjih za izvolitev predsedniškega kandidata republikancev v Portoriku. Z zmago osvojil 20 delegatov za nacionalno konvencijo stranke in jih ima od 1191 potrebnih za zmago sedaj skupaj 998. McCain je dobil soglasno podporo republikancev Portorika predvsem zato, ker je otoški državi, ki je obenem tudi del ameriškega ozemlja, obljubil samoodločbo na referendumu.

Demokratska predsedniška kandidata Hillary Clinton in Barack Obama pa sta medtem poostriila medsebojne napade.

TURČIJA PROTI KURDOM

V kopenski ofenzivi turških sil na sever Iraka je bilo pretekli petek ubitih pet turških vojakov in 24 kurdskeh upornikov, najmanj 20 upornikov pa naj bi umrlo v topniškem obstreljevanju in helikopterskih napadih.

Turška vojska je s približno deset tisoč vojaki ob podpori letal in topništva že v četrtek 21. februarja vdrla v sosednji Irak in napadla položaje kurdskeh upornikov. Uradna Ankara je sicer prepričana, da bodo s to operacijo prispevali k stabilnosti in miru na območju, saj naj bi „preprečili, da bi bilo območje stalno varno oporišče teroristov“. Zaskrbljeno zaradi dogajanja je že izrazil generalni sekretar Združenih narodov Ban Ki Moon, ki je pozval k zadržanosti in k spoštovanju meje med obema državama.

ALBANSKO DARILLO

Albanija je Kosovu podarila zgradbo za veleposlanstvo v Tirani, ki se nahaja med veleposlanstvoma Srbije in Rusije.

Albanska vlada je vilo številka 6, kot se imenuje ta zgradba, kosovski vladi podarila, pred tem pa je bila v njej misija Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi, ki se je preselila v hotel Sheraton v albanski prestolnici. Kosovski minister Skender Hisejni, ki velja za kandidata za novega zunanjega ministra Kosova, je med obiskom v Tirani minuli teden obiskal omenjeno zgradbo in se v imenu kosovske vlade zahvalil Albaniji za darilo.

KOSOVO

Nemška vlada je na seji dne 20. februarja sprejela sklep o priznanju neodvisnosti Kosova. S tem se je pridružila Združenim državam Amerike, Franciji, Veliki Britaniji, Avstraliji, Turčiji, Albaniji, Afganistanu in Tajvanu. Z Ruskega zunanjega ministrstva pa medtem protestirajo glede namestitve civilne misije Evropske unije na Kosovu

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENCI V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Občni zbor SFZ

V nedeljo, 23. februarja 1958 je bil na Ramon Falconu 4158 v Buenos Airesu IX. redni občni zbor SFZ. Pred njim je bila v slovenski kapeli maša po naročilu te organizacije za nedavno umrlega člana pok. Jožeta Musarja.

Po poročilih odbornikov o delu organizacije v preteklem poslovnom letu so bile volitve. Izvoljen je bil naslednjí odbor: Predsednik Tone Bidovec, podpredsednik Aleks Avguštin, tajnik Branko Šancer, blagajnik Ciril Selan, gospodar Rudi Ribnikar. Odborniki so pa: Lojze Mehle, Jože Malovrh, Jože Grabnar, Marijan Jesenovec in Janez Boltežar. V nadzorni odbor so bili izvoljeni: Milan Magister, tone Krajnik in Jože Poznič; člani razsodišča so pa: Franc Vester, Lojze Lavič in Jože Trpin.

Novoizvoljenemu odboru želimo v desetem letu obstoja SFZ veliko uspehov in božji blagoslov pri njegovem delu za vzgojo in ohranitev slovenske doraščajoče mladine.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini g. Franca Duriča in njegove ge. Anice, roj. Dünk v Ramos Mejia se je rodila hčerka. Srečni družini naše čestitke.

Prihod novih Slovencev. Dne 9. februarja so prispevili v Buenos Aires iz Nove vasi, občina Bloke pri Raketu ga. Ana Tomc s sinovi Ivanom, Adolfom in Jožetom. Tako je g. Janez Tomc iz Beccarja dobil po dolgih letih sem svojo ženo go. Ano in tri sinove. Ob prihodu jim želimo vso srečo in veliko zadovoljstva.

Poroki. V župni cerkvi v San Martinu je g. svetnik Karel Škulj poročil 15. 2. g. Antona Stražičarja iz Koljeka pri Begunjah z gdč. Ano Mikuš, doma iz Jezera, Podpeč. V Buenos Airesu sta se pa poročila g. Milan Kriz in gdč. Vera Jovovič, hčerka mornariškega kapetana. Iskreno čestitamo in želimo vso srečo.

RAMOS MEJIA

Člani Mladinskega Doma smo letos priredili skupno s svojim duh. vodjem g. Mernikom izlet v Bariloche. Samo škoda, da se ga ni moglo udeležiti več članov. Tam smo si ogledali najzanimivejše točke, ki jih vsak izletnik mora videti. Štiri dni smo tudi taborili pod vznožjem vrha bariloškega Tronadorja. Tam je bilo krasno, posebno zvečer, ko smo kurili taborni ogenj, h kateremu smo povabili g. Jermana z družino, go. Kraljevo ter g. Simčiča, ki je spremjal na kitari petje. V nedeljo popoldne smo pa imeli skupno mašo, ki jo je daroval g. Mernik za pokoj duše pokojnega Tončka Pangerca, ki počiva pod snegom na gori Paine v Čilu. Udeležilo se je tudi precej Slovencev iz Bariloč...
Maks Jesih, predsed. M. D.

Svobodna Slovenija, 27. februarja 1958 - št. 9

saj nima nobene pravne osnove. Po drugi strani pa je veleposlanik Rusije pri zvezi Nato dejal pretekli petek, da će bo Evropska unija sprejela enotno stališče ali pa će Nato prekoraci svoj mandat na Kosovu, bosta ti organizaciji v konfliktu z Združenimi narodi. Ob tem je poudaril, da „bomo tudi mi začeli ravnati v skladu s predpostavko, da mora za to, da te upoštevajo, uporabiti silo“. Vendar pa se Rusija ne bo vpletla v noben oborožen konflikt.

NEVARNE RAKETE

Rusija in Združene države Amerike sta v Budimpešti izmenjali informacije o nevarnostih raketenega napada iz držav, kot sta Iran in Severna Koreja. Kljub temu pri pogovorih o spornem načrtu ZDA o postavitvi protiraketnega ščita v srednji Evropi nista dosegli preboja. Udeleženci srečanja pa so ob tem pohvalili obširno razpravo, med katero naj bi prišlo tudi do izjemno izčrpne izmenjave informacij tajnih služb.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Teléfono: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: eslovenia@sinctis.com.ar
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Mihaela Podržaj, Katerina Podržaj, Maruča Zurec Čeč in Mojca Prešern Jelenc.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICIÓN

EL EDITORIAL DE LA SEMANA

El principal tema investigado por la policía y el poder judicial por estos días en Eslovenia, es un posible acto de corrupción relacionado con la construcción. En las encuestas de opinión, la gente dice no tener contacto con hechos de corrupción, pero si consideran - por los dichos de los medios - que es una práctica que está en expansión. Los obispos ya señalaron en la carta enviada a los fieles en tiempos de la cuaresma en 2001 a la corrupción, como uno de los enemigos de la sociedad en el crecimiento económico y democrático. Hasta ese entonces en la práctica eslovena parecía no valerse de contactos para avanzar en los trámites... En el cierre se cita al respetado economista Marko Rus quien afirma que entre los sacerdotes de varios países se realizó una encuesta sobre los pecados que la gente confiesa. Muchos temas se encontraron pero tener una conducta no ética no estaba entre las respuestas. (Pág. 1)

MURIÓ EL EX PRESIDENTE DRNOVŠEK

En las primeras horas del sábado 23 de febrero se conoció la noticia del fallecimiento del ex presidente Janez Drnovšek, a los 58 años de edad luego de padecer una larga enfermedad. El Dr. Drnovšek fue una importante personalidad política tanto en la ex Yugoslavia como en la independiente Eslovenia. En marzo de 1992 fue presidente del partido LDS (liberal demócrata) y en abril del mismo año fue designado primer ministro de Eslovenia, cargo que fue ratificado en 1997 por el Parlamento.

En diciembre de 2002 Janez Drnovšek triunfó en la segunda vuelta de las elecciones presidenciales. En febrero de 2003 dejó el partido LDS. Durante su período presidencial Eslovenia ingresó a la OTAN y a la Unión Europea. Es autor de varios artículos sobre política económica y financiera. En 1996 publicó su libro "Mi verdad", donde describe su mirada sobre la caída de Yugoslavia. Desde 2006 comenzó a publicar libros relacionados con la vida espiritual. Su mandato presidencial finalizó en diciembre de 2007. (Pág. 1)

CONTINUAN LAS INDEFINICIONES

La presión hacia Croacia se incrementa por no lograr un acuerdo en lo referido a la zona ecológica del mar Adriático, informó la delegación eslovena en la reunión de los ministros del exterior de la Unión Europea. Eslovenia esta predispuesta y abierta al diálogo para acordar, conjuntamente con la UE e Italia y los demás países cuyas costas desembocan en el mar Adriático. La UE continúa esperando la propuesta de Croacia para resolver el conflicto, pero hasta el momento dicho país no ha presentado ningún proyecto. (Pág. 1)

EL ADIOS AL ARZOBISPO PERKO

El miércoles 20 de febrero en Ljubljana falleció Frane Perko, quien fuera arzobispo de Belgrado. Sus restos fueron enterrados el viernes 22 en el cementerio de Žale en Ljubljana. El fallecido arzobispo nació en Krka en 1929 y cursó sus estudios teológicos en 1949. Fue ordenado sacerdote por el obispo Vovk en 1953. Perko fue llamado a cumplir el servicio militar obligatorio a Belgrado. Luego de cumplir el tiempo obligatorio, lo condenaron a 3 años de encierro por realizar "propaganda no amistosa"; la pena ascendió a 5 años por protestar. En 1986 el papa Juan Pablo II lo nombró arzobispo de Belgrado. Durante la caída de Yugoslavia presidió la Comisión episcopal creada por la Santa Sede en la región de Serbia, Kosovo, Montenegro y Macedonia. (Pág. 2)

ALGO HA CAMBIADO

A lo largo de muchos años los eslovenos, que emigraron de su país natal, pensaban en quienes vivían en Eslovenia y sufrieron el terror comunista. Pero la historia ha quedado en el pasado. En la actualidad podemos visitar la tierra eslovena y muchos de los eslovenos vienen a descubrir una porción de Eslovenia en la Argentina. Los cambios demostraron que todos formamos parte de una sola nación. Testimonio de ello son por ejemplo, las visitas que traen el canto esloveno, que nos une a todos con la misma energía y alegría, aunque el repertorio incluya melodías melancólicas o tristes. El corazón es el mismo, el sentir equivalente, gracias a Dios. (Pág. 4)

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 150, pri pošiljanju po pošti \$ 190, Bariloche \$ 175; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države.

Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: info@vilkocom.ar**

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153	

MALI OGLASI**TURIZEM**TURISMO BLED
EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo

Tel. 4441-1264 / 1265
Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželić“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar**ZDRAVNIKI**Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiatr, Konzultor v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14 ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.**ZOBOZDRAVNIKI**

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejia - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Započinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznic - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
26. februarja 2008

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,48 US dolar
1 EVRO	1,49 KAD dolar
1 EVRO	4,75 ARG peso

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Počitniški urnik v Slovenski hiši

Pisarna Zedinjene Slovenije, uredništvo in uprava Svobodne Slovenije ter Dušopastirska pisarna bodo v počitniškem času do novega sporočila uradovale **od ponedeljka do petka, od 12. do 18. ure. Prosimo rojake, da ta urnik upoštevajo!**

OBVESTILA**SOBOTA, 1. marca:**

Sprejemni izpiti na Srednješolskemu tečaju R.M.B. v Slovenski hiši ob 9. uri.

SOBOTA, 8. marca:

Popravni in dopolnilni izpiti, vpisovanje in začetna sv. maša na Srednješolskemu tečaju R.M.B. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 9. marca:

Otvoritev slovenskih osnovnih šol v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 13. marca:

Začetna seja Zveze slovenskih mater in žena, ob 15. uri v Slovenski hiši.

PETEK, 14. marca:

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 15. marca:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 16. marca:

Cvetna nedelja.

NEDELJA, 23. marca:

Velika noč.

Murska Venera

V bližini Murske Sobote so arheologi odkrili kipec Venere s konca kamene dobe, ki je star najmanj 5500 let in je tako najstarejša ženska plastika na Slovenskem. Kot je za STA povedal vodja izkopavanj dr. Mitja Guštin, je kipec zelo dragocen, saj so Slovenci z njim enakopravno stopili v panonski prostor, za stroko pa pomeni, da je umetniški izraz izkazan tudi v slovenskih prostranstvih Prekmurja. Kipec bo predvidoma še tega meseca predstavljen v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Ekipa inštituta za dedičino Sredozemlja znanstvenoraziskovanega središča Koper Univerze na Primorskem izkopava obsežno območje, kjer bo oskrbni center avtoceste v bližini

Murske Sobote. Najdeni kipec je v celoti ohranjen, po besedah Guština pa bo lahko stroka ob tej najdbi še bolje in laže promovirala najstarejša obdobja poselitev na ozemlju Slovenije.

Najpomembnejše odkritje pri izkopavanjih na trasi nastajajoče pomurske avtoceste v prejšnjih letih je dokaz o prvi poselitvi slovanskega življa v 6. stoletju, o čemer so strokovniki prej le domnevni, prav izkopavanja okrog Murske Sobote pa so pokazala na tiste prve priseljence, ki so prišli čez moravska vrata in se razselili po vsej Sloveniji.

Kot je poudaril Guštin, bodo kipci poskusili čim bolj promovirati, uradno pa ga predstaviti v ljubljanskem kulturnem središču.

Mariborsko letališče z imenom Edvarda Rusjana

Vlada je sklenila, da se Letališče Maribor preimenuje v Letališče Edvarda Rusjana Maribor. Novo ime se začne uporabljati 15. junija.

Novo ime je predlagal Aerodrom Maribor, podobno pobudo je podal tudi državljan Silvo Škornik. Oba predlagatelja predlagata določitev imena po Edvardu Rusjanu.

Poimenovanje letališča po Rusjanu pobudnika utemeljujeta z njegovimi pionirskimi dosežki na letalskem področju in navedbami, da bo v letu 2008 minilo 100 let, odkar sta brata Rusjan izdelala prvo maketo letala, v letu

2009 pa 100 let od prvega leta z letalom.

S tem je Edvard Rusjan Slovence uvrstil med narode, ki so opravili pionirsko delo na področju razvoja letalstva.

1935. Naložbo je priredil v knjigo, ki je pri Modrijanu izšla pod naslovom SLS pod kraljevo diktaturo.

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje N.N. iz Ramos Mejia za dar 100.- pesov. **Bog povrni!**

OSEBNE NOVICE**Nova diplomantka**

21. februarja, je na pravni fakulteti Katoliške univerze v Buenos Aires (UCA), dokončala študije gospodinjska Veronika Rot iz Slovenske Vasi v Lanusu, in pridobila naslov advokatije.

Cestitamo in želimo obilo uspehov!

Smrt

V Mendozi je umrl g. Ernest Hirschegger (92). **Naj počiva v miru!**

VTISI IZ SLOVENIJE**Pisma sodelavcev**

Dragi gospod urednik!
Malo prezgodaj si v osebnem pismu pohvalil moje sodelovanje, ker za ta izvod se nisem mogel koncentrirati in skupaj spraviti nekaj materiala. Kot izgovor ali obravaložitev, da nisi edini trpin, naj še napišem, da bi moral prejšnjo nedeljo popoldne pripraviti križev pot na eni izmed podružnic naše župnije, - pa sem pozabil! Oziroma sem se spomnil štiri ure kasneje! Naslednjo nedeljo sem prišel pred župnika kot moker cucek; to je bil res križev pot. Najraje bi

se prepisal v drugo faro drugega planeta ...

Je pa tudi res, da smo pred tremi tedni morali zamenjati avto. Stari Escort nas je zapustil, rodil se nam je Megane „joya, nunca taxi, detalles, 2002“. Pa kaj, ko ima toliko lučk in ne veš, kaj pomenijo in koliko so neverne. Tako me je v ponedeljek 11, ko sem se peljal v Šentjošt na zadnjo predstavo ramoškega gledališča „V pričakovanju ...“ pustil pod Horjulom ob šestih popoldne, ko so vse delavnice že zaprte.

Popravili so ga na Vrh-

niki v torek, naslednjo nedeljo opoldne se pa spet prižge ena lučka, kar me je spet privzdignilo in prestrašilo, da me bo pustil kje sredi pampe (es una manera de decir). In spet k serviserju, da nekaj zamenja, kar pa ni bilo tako hudo, kot prejšnjikrat (hudo v smislu, da bi me pustil sred pampe; cenovno je bilo prav tako hudo ...). „La vida te da sorpresas, sorpresas te da la vida“.

In tako sem čas za elukracije in pisanje zapravil z iskanjem serviserjev in premisljevanjem, kaj je narobe, koliko me bo stal, zakaj se je prejšnji lastnik znebil tako lepega avta, itd.

Ker pa smo v postu in se je na veliko noč poleg posta treba pripraviti tudi z dobrimi deli, sem naredil trdn sklep, da bom za prihodnjo številko pripravil res dobro delo, da si po kesanju in trdnem sklepu izborim še odpuščanje bralcev, predvsem pa Tvojega. Globoko skesan.

GB

SLOVENCI IN ŠPORT**JUDO V BUDIMPEŠTI IN HAMBURGU**

Slovenska judoistka Urška Žolnir je zmagala na tekmi svetovnega pokala v Budimpešti v kategoriji do 63 kilogramov. Lucija Polavder je bila v kategoriji nad 78 kilogramov druga.

Na svetovnem pokalu v judu v Hamburgu je v slovenski vrsti Aljaž Sedej v kategoriji do 81 kilogramov osvojil odlično drugo mesto.

TRETJE MESTO ZA SUPERVELESLALOM
Aleš Gorar je zasedel tretje mesto na superveleslalomu za svetovni pokal alpskih smučarjev v Whistlerju v Kanadi (1:26,71, +0,11). Pred njim sta bila le Avstrijca Hannes Raichelt (1:26,60) in Christoph Gruber (1:26,63, +0,03).

NAJBOLJŠA SKOKA - ZAENKRAT

Ljubljjančan Jernej Damjan (143/143,5 m; 282,2 točke) je na tekmi za svetovni pokal v Willingenu dosegel svojo najboljšo uvrstitev v karieri. Po vodstvu v prvi seriji je tekmo končal na drugem mestu tik za Norvežanom Björnom Einarjem Romörnom (142/143,5 m; 282,2 točke).

Slovensko zavetišče Rožmanov dom

vabi 16. marca

NA CVETNO NEDELJO

- ob 11:30: blagoslov butaric in olj ter sv. maša za dobrotnike
- po maši družinsko kosilo

Prijave 4669-1500
Martin Fierro 4246 — San Justo

Podprimo Rožmanov dom!

39. PEVSKO GLASBENI VEČER

bo v soboto 17. maja 2008

Če želiš nastopiti, da pokažeš svoj talent, se javi čimprej po e-pošti na: **pgv2008@gmail.com** ali pri delegatu svojega doma!

Vpisovanje bo do 15. aprila.

Zvezni odbor SDO-SFZ

Začetna prireditev slovenskih osnovnih šol

v nedeljo, 9. marca 2008 v Slovenski hiši

Ob 16.: sv. maša na čast sv. Duhu

Ob 17.30: akademija

VESELJA NI KONEC

v priredbi učiteljev in otrok Balantičeve in Slomškove šole ter voditeljev počitniške kolonije.

Vsi lepo vabljeni!

Podjetniki, profesionalci, rojaki

Bližajo se velikonočni prazniki. Gotovo želite poslati

PRAZNIČNA VOŠČILA

svojim odjemalcem, prijateljem, znancem in rojakom. Oznanilo in Svobodna Slovenija Vam nudita to edinstveno priložnost, da na naših straneh objavite svoje voščilo in za majhen strošek pokrijete celotno slovensko skupnost.

Stopite v stik z nami, da Vam zamisel osebno razložimo.

Po telefonu: (011) 4636-0841 in (011) 4636-2421

Po elektronski pošti: **dusno_pastrstvo@ciudad.com.ar** ali **esloveniau@sinctis.com.ar**

Po pošti ali osebno: **Ramón L. Falcón 4158, C1407GSR Buenos Aires.**

Velika noč je že pred vrti. Pohitite!